

Казки про мудрість

Вовк під вікном

Вовк під вікном

Голодний вовк шукав собі здобичі. Забрів у село, куди не поткнеться — скрізь ворота заперті і собаки дуже злі. Вовк з досади підійшов до крайньої хати, став біля вікна і слуха. На цю пору в хаті дитина репетувала і вередувала. Мати сиділа біля неї, забавляла її. Скільки вона не панькалася з нею, нічого не могла заподіяти, дитина не переставала плакати. Баба тоді почала дитину лякати, щоб вона од страху утихомирилась:

— Цить, не плач, а то зараз оддам вовкові. Зараз замовчи! Вовк, возьми Гришу, іди, на, возьми його!

Вовк зрадів, уже налагодивсь був їсти дитину, думав, що баба подасть йому у вікно. Дитина злякалась, замовкла, тільки зрідка схлипувала, а баба почала його утішати:

— Гриша — умничок, він не буде плакати, я його не оддам вовкові. Ми вовка прогоним. Іди геть, вовк! Гриша плакати не буде. Іч який, він хоче Гришу з'їсти. Тікай, вовк, од нас, а то як візьму кочергу, так всю голову розщавлю!

Вовк злякався, побіг од хати і дума собі:

— Нема тепер в світі правди; кажуть, що люди розумні, а ніколи не роблять того, що кажуть. Кажуть одно, а роблять, навпаки, зовсім інше.